

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/1017/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713215053
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6713215053.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Danice Kočíckovej a JUDr. Ivíce Hanuskovej v právnej veci navrhovateľa: W. C. T., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX X., D. Q. XXXX/X, proti odporkyni: C. T. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX X., D. Q. XXXX/X, o rozvod manželstva, na odvolanie odporkyne zo dňa 08. 04. 2014 proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 7C/179/2013-35 zo dňa 10. 02. 2014 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Zvolen č. k. 7C/179/2013-50 zo dňa 17. 06. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením potvrdzuje.

Účastníci nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd manželstvo W. C. T., nar. XX. XX. XXXX a C. T. T., rod. C., nar. XX. XX. XXXX, uzavreté dňa XX. XX. XXXX, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu O. vo zväzku XX, ročník XXXX, na str. XXX, pod č. XXX, rozviedol. Súd zároveň rozhodol, že ani jeden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol: „Navrhovateľ vo svojom návrhu žiadal, aby súd manželstvo rozviedol, nakoľko si neplní svoj účel viac ako rok.

Odporkyňa žiadala návrh na rozvod zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, svedkov, listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Zo sobášneho listu účastníkov konania vystaveného Matričným úradom O. súd zistil, že účastníci uzavreli manželstvo dňa XX. XX. XXXX. U obidvoch ide o manželstvo prvé, z ktorého maloleté deti nepochádzajú. Obidvaja účastníci sú občania SR, posledné spoločné bydlisko mali vo X..

Z výpovede navrhovateľa na pojednávaní súd zistil, že sa s manželkou poznal náhodou cez známych a po roku od takéhoto zoznámia uzavreli manželstvo. Zo začiatku bolo manželstvo harmonické, aj keď vznikali konflikty v jednoduchých, nepodstatných veciach. Nevyhovovala mu povaha manželky, nakoľko manželka má výbušnú povahu, strápňovala ho pred okolím. Keď jej to vytýkal, riešila to tým, že povedala, že ona je jednoucho taká. Ak vznikol nejaký problém, ospravedlnila sa mu, ale v ňom to zanechalo stopy a navzájom sa odcudzili. Toto odcudzenie zbadal po prvýkrát asi po dvoch-troch rokoch od uzavretia manželstva, keď odišla odporkyňa pracovať do cudziny. Hoci sa odtiaľ rýchlo vrátila, boli chvíle, keď bolo všetko v poriadku a na druhej strane boli obdobia, keď sa necítil v manželstve spokojný. Uvedomuje si, že práve to bola jeho chyba, že vždy odporkyni ustupoval, nevedel jej povedať svoj názor, hoci v

manželstve nebol spokojný. Pod vplyvom týchto nezhôd nadviazal známosť s inou ženou a táto známosť je intímna asi jeden rok. Hoci požiadal súd o poskytnutie lehoty na obnovenie spolužitia, konal tak z toho dôvodu, lebo chcel dokázať manželke, že to nielen len jeho chyba, že manželstvo nefunguje. Manželka mu však vyčítala, že je to z toho dôvodu, že mal známosť s inou ženou. Boli tak spolu len asi týždeň a zistil, že to ďalej nejde. Nebývajú v spoločnej domácnosti od augusta minulého roku, intímne nežijú spolu od roku 2012. Sám nemá záujem na ďalšom trvaní manželstva, na rozvoje manželstva trvá, nakoľko má v úmysle v budúcnosti žiť s priateľkou.

Odporkyňa s návrhom na rozvod manželstva nesúhlasila. Hoci má navrhovateľ známosť si inou ženou, podľa jej názoru tejto žene nejde o navrhovateľa, ale o byt, lebo sa rozíšla s priateľom a nemá kde bývať. Okrem toho, ako účtovníčka pozná finančnú situáciu navrhovateľa. Poprela, že by sa s navrhovateľom zoznámili náhodou, boli na turistike a potom sa stretli ešte u známych. Vedela, že je hlboko veriaci, súhlasili s tým, aby sa k nemu nasťahovala aj jeho súrodenci a keďže mal voľný byt v dome, nasťahovala sa do neho. Poprela, že by medzi nimi vznikali také nezhody, ako to opísal navrhovateľ. Keď sa pohádali, ospravedlnili sa obidvaja jeden druhému, dali si pusy, ich hádky netrvali dlho. Asi po 4 rokoch od uzavretia manželstva išla pracovať do Írska, chcela sa zdokonaľiť v angličtine, vrátila sa odtiaľ zo zdravotných dôvodov. Potom sa dostala pracovať do Holandska a aj keď bola v cudzine, s navrhovateľom boli v dennodennom styku. Trvala na tom, že v zásadných veciach sa nikdy s navrhovateľom nehádali, ustupovali si navzájom a ak sa hádali, bolo to len kvôli maličkostiam. Asi pred rokom cítila, že sa niečo deje a keď sa na to opýtala navrhovateľa hovoril jej, že je to len jeho blízka priateľka, avšak podľa jej názoru sa do nej navrhovateľ zaľúbil. Cítila, že sa veľmi zmenil. Keď prišiel domov, hovoril jej, že aj ona sa zmenila. Chcela sa o tom porozprávať s navrhovateľom, povedal jej, že sa nemá o čom s ňou rozprávať, nekomunikoval s ňou. V súčasnosti spolu vôbec nekomunikujú, navrhovateľ síce chodí domov, ale odmieta sa s ňou rozprávať. Sama sa rozvíeť nechce, lebo manžela ľúbi a vie, že aj on ľúbi ju a prisahala na kríž. Podľa jej názoru by ešte mali obnoviť spolužitie.

Svedok W. V. C., ujo navrhovateľa potvrdil, že keď si navrhovateľ odporkyňu vybral a rozhodol sa s ňou oženiť, tolerovali to. Nestarali sa ani do ich manželstva. Už na svadbe však zbadali, že celá jej rodina odišla a usudzovali, že bola zrejme svadba skoro potom, ako sa spoznali. Hneď v začiatkoch ich manželstva, keď ich išli raz pozrieť, počuli strašný krik, odporkyňa revala na navrhovateľa, bolo to počuť na celú ulicu a jemu osobne to bolo veľmi nepríjemné, preto sa otočili a odišli preč. Ani potom k nim veľmi nechodili. Odporkyňa doma nikdy nebola, fakticky za 12 rokov manželstva bola asi len jeden rok doma. Podľa jeho názoru, keď chce niekto s niekým byť bude s ním a nebude odchádzať stále preč. On sám by sa na mieste navrhovateľa už dávno rozviedol. Myslí si, že keď sa navrhovateľ rozhodol rozvíeť, že sa rozhodol správne. Nedá sa byť s niekým násilu.

Svedkyňa P. A., rodinná priateľka účastníkov konania potvrdila, že ich manželstvo v čase, keď sa stretávali, bolo normálne. Navštevovali sa na rodinných oslavách a všetky stretnutia boli v poriadku. Len jedenkrát, keď boli u nich, chcel ísť navrhovateľ s jej synom na bicykle, ona s tým súhlasila, odporkyňa s tým nesúhlasila, pretože by sa mohlo niečo navrhovateľovi stať. Navrhovateľ ju poslúchol. Sama sa vtedy svojim spôsobom zadivila, že sa takto správa, lebo jej manžel keby mu to tak povedala, by ju určite neposlúchol. Navzájom sa však obidva páry tolerovali, neriešili svoje problémy. Naposledy bola s nimi na Silvestra roku 2012, ale to už nebol ich vzťah tak v poriadku, ako predtým. Čo sa týka ďalšieho trvania ich manželstva nevie sa jednoznačne k tomu vyjadriť, lebo už dlhšiu dobu za nimi nebola.

Svedkyňa W. E., priateľka navrhovateľa potvrdila, že vedela o tom, že je ženatý a že sa ide rozvádzať. Ich známosť je intímna, jeho priateľkou je od mája minulého roku. Bývajú v spoločnej domácnosti zhruba od augusta minulého roku. Vedela o tom, že účastníci sú kresťania, veriaci a ona sama je tiež praktizujúca veriaca, t.j. chodí do kostola na nedele a cez sviatky.

Podľa § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach, sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 22 Zákona o rodine k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada.

Podľa § 23 ods. 3 Zákona o rodine súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinnosti manželov podľa § 18 a § 19 Zákona o rodine.

Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že sú splnené zákonné pre rozvod manželstva. V zmysle § 23 Zákona o rodine pri rozvode manželstva musí byť preukázaná existencia vážneho narušenia a trvalého rozvratu vzťahov medzi manželmi, ktorá spôsobuje nemožnosť plnenia účelu manželstva a kumulatívne neexistencia ďalšej perspektívny obnovenia manželského spolužitia. Rozvrat vzťahov musí byť kvalifikovaný, nestačí akýkoľvek rozvrat a jeho intenzita musí byť vysoká a pre konštatovanie vážnosti rozvratu sa tento rozvrat musí javiť ako nezmeniteľný a nenapraviteľný. Nezhody manželov sa musia týkať podstatných vecí manželského spolužitia a musia byť vážne narušené citové vzťahy medzi manželmi.

V danom prípade mal súd preukázané, že účastníci sú manželia, manželstvo uzavreli dňa XX. XX. XXXX. Z manželstva maloleté deti nepochádzajú. Ako potvrdili aj vypočutí svedkovia, nezhody v manželstve pretrvávajú už dlhšiu dobu, pričom vyvrcholili tým, že navrhovateľ nadviazal známosť s inou ženou W. W. E., s ktorou žije skoro rok. Účastníci sa intímne nestýkajú od augusta 2012, nežijú v spoločnej domácnosti, manželstvo je len formálne a neplní si svoj účel. Navrhovateľ nemá záujem na ďalšom trvaní manželstva, nie je ochotný absolvovať ani návštevu manželskej poradne a trval na tom, že svoju priateľku ľúbi a prespáva u nej pomaly rok. Na základe takto vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že rozvrat manželstva účastníkov je vážny, trvalý a nie je predpokladá vzhľadom na to, že navrhovateľ žije s inou ženou, že by účastníci spolužitie obnovili. Súd preto návrhu na rozvod vyhovel a manželstvo rozviedol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 144, prvá veta O.s.p.“.

Dôvody rozsudku okresný súd opravil opravným uznesením v časti odôvodnenia rozsudku na strane č. 3 s tým, že posledný odsek - dátum uzavretia manželstva „21. 11. 2001“ opravil na dátum uzavretia manželstva „G.“.

Proti rozsudku odvolanie podala odporkyňa. Žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

Rozsudku vytyka, že rozhodol na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu a nevyhodnotenia ňou navrhovaných listinných dôkazov. Súd nevyužil všetky prostriedky, ktoré mu zákon dáva na udržanie ich manželstva - poradenstvo v manželskej poradni. ňou predkladané argumenty, že došlo k veľkej zmene osobnosti navrhovateľa a táto bola vyvolaná pod vplyvom známosti s W. E., nijako súd nevyhodnotil. Nebola vyhodnotená ani výpoveď svedkyne L. A., u ktorej súd vôbec nezisťoval či sama bola svedkom zmeny osobnosti navrhovateľa najmä v čase po podaní návrhu na rozvod manželstva. Súdu vytykala preklep na strane 3 rozsudku, kde ako dátum uzavretia manželstva je uvedený deň XX. XX. XXXX, hoci správnym dátumom jeho uzavretia je deň XX. XX. XXXX.

Nesúhlasí s právnym názorom súdu, pretože zákon pripúšťa rozvod manželstva iba za kvalifikovaného predpokladu existencie trvalo a vážne rozvrátených vzťahov medzi manželmi až do takej miery, že obnova manželského spolužitia je vylúčená. Súd mal tiež prihliadnuť na porušenie povinnosti manželov podľa § 18 a 19 Zákona o rodine. Je presvedčená, že navrhovateľ je schopný obnoviť manželské spolužitie a ukončiť jeho v súčasnosti trvajúcu mimomanželskú známosť. K jeho známosti sa vrátil na sklonku minulého roku po jej výhražnom telefonáte, že situáciu nezvláda.

K podanému odvolaniu sa navrhovateľ vyjadril. V plnom rozsahu sa stotožnil s názorom okresného súdu, že jeho manželstvo dlhodobo neplní svoj spoločenský účel a vzťahy medzi manželmi sú vážne narušené a trvalo rozvrátené.

Súd dostatočne zistil skutkový stav a správne právne vec posúdil. V priebehu pojednávania mali navrhovateľ ako aj odporkyňa dostatok priestoru na vyjadrenie. Súd vypočul viacerých svedkov, ktorí potvrdili, že manželstvo účastníkov nie je možné zachrániť. Navrhovateľ nie je si vedomý žiadnych

nových skutočností, ktoré by mohli byť predmetom ďalšieho dokazovania. Konanie pred okresným súdom netrpí žiadnou vadou, ktorá by mohla byť dôvodom na akúkoľvek zmenu rozhodnutia na základe odporkyňou podaného odvolania.

Podaním odvolania hľadá odporkyňa len ďalšie nezmyselné a ničím nepodložené dôvody (napr. údajné psychické vydieranie zo strany súčasnej partnerky navrhovateľa) pre oddialenie právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľ zdôrazňuje, že manželstvo s odporkyňou je nefunkčné. Neplní svoj účel ani spoločenskú funkciu. Navrhovateľ dlhodobo nežije s odporkyňou v spoločnej domácnosti, namiesto toho plánuje budúcnosť so svojou súčasnou partnerkou.

Záverom navrhol, aby krajský súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vencie a právne správny potvrdil.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správny. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Na doplnenie a zdôvodnenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza.

Vytýkaný preklep ohľadne dátumu uzavretia manželstva - teda zrejme nesprávnosť v odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa, bola opravená opravným uznesením okresného súdu, ktoré odporkyňa prevzala dňa 18. 07. 2014.

Ďalšie dôvody odvolania odporkyne nemožno vyhodnotiť ako dôvody, ktoré by bolo možné bez výhrad subsumovať pod prípustné odvolacie dôvody podľa § 205 OSP prípadne § 205a OSP.

V danej veci odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozsudku súdu prvého stupňa. Z obsahu spisu vyplýva, že procesný súd správne postupoval, keď vyhovel návrhu a rozviedol manželstvo účastníkov. Dôvody, pre ktoré tak urobil, okresný súd správne a podrobne rozobral v odôvodnení svojho rozsudku. S týmito dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd a v podrobnostiach na ne odkazuje.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté s poukazom na ust. § 144 prvá veta OSP.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.